सखि या रमिता वनमालिना ॥ ३८ ॥
मनोभवानन्दन चन्दनानिल ।
प्रसीद रे दक्षिण मुञ्च वामतां ।
क्षणं जगत्प्राण विधाय माधवं ।
पुरो मम प्राणहरो भविष्यसि ॥ ३९ ॥
रिपुरिव सखीसंवासोऽयं शिखीव हिमानिलो ।
विषमिव सुधारश्मिर्यस्मिन् दुनोति मनो गते ।
हृदयमदये तस्मिन्नेवं पुनर्वलते बलात् ।
कुवलयदृशां वामः कामो निकामनिरङ्कुशः ॥ ४० ॥
वाधां विधेहि मलयानिल, पञ्चवाण ।
प्राणान् गृहाण न गृहं पुनराश्रयिष्ये ।
किं ते कृतान्तभगिनि क्षमया तरंगैर्- ।
अङ्गानि सिञ्च मम शाम्यतु देहदाहः ॥ ४१ ॥
सान्द्रानन्दपुरंदरादिदिविषद्वृन्दैरमन्दादराद्- ।
आनम्रैर्मुकुटेन्द्रनीलमणिभिः संदर्शितेन्दीवरं ।
स्वच्छन्दं मकरन्दसुन्दरगलन्मन्दाकिनीमेदुरं ।
श्रीगोविन्दपदारविन्दमशुभस्कन्दाय वन्दामहे ॥ ४२ ॥

इति श्रीगीतगोविन्दे विप्रलब्धावर्णने नागरनारायणो नाम
सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥